

КОБРИНСЬКИЙ Ілля Григорович (10(23). 12. 1904, с. Широке, нині смт Дніпроп. обл. — 04. 11. 1979, Дніпропетровськ) — режисер, педагог. Народний артист УРСР (1960). Сталінська премія (1951). Закін. Держ. інститут театр. мистецтва (Москва, 1935). Працював у Дніпроп. укр. муз.-драм. ім. Т. Шевченка (1935–44, 1950–55, 1961) та рос. драми ім. М. Горького (1944–50, 1955–60, 1962–79) театрах. Водночас 1935–56 викладав у Дні-

проп. театр. училищі. В основі режисер. робіт К. — принципи тонкого психол. театру. Його вистави вирізнялися худож. узагальненнями та образністю.

Основні вистави

«Правда» О. Корнійчука (1937), «Російське питання» К. Симонова (1948–49), «Навіки разом» Л. Дмитерка, «Одруження» (обидві – 1951), «Ревізор» (1952) М. Гоголя, «Мораль пані Дульської» Г. Запольської (1956), «Син сторіччя» І. Купріянова (1961), «Останні» М. Горького (1975).

Рекомендована література

1. Шпаковська Т. Дніпропетровський російський драматичний театр ім. М. Горького: 70 років у дорозі. 1997;
2. Її ж. Пленительная игра в жизнь. 2002;
3. Саранчук В. Сповідь учня, або Учителі мого життя. 2002;
4. Тулянцева А. Дніпропетровський академічний театр російської драми ім. М. Горького: 80 років. 2007 (усі – Дніпропетровськ).

Г. А. Бабій

Бібліографічний опис:

Кобринський Ілля Григорович / Г. А. Бабій // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2013. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-8896>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).